רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הוועד המנהל

יום חמישי, י"א בכסלו תשע"ד – 14/11/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור, יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
יעקב בורובסקי, חבר ועדה

מוזמנים:
עו"ד מרסיה צוגמן, לשכה משפטית, רשות השידור
עו"ד מוטי ארד
עו"ד רון גזית

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל המיוחדת, שהיא מהווה המשך לדיון שנערך כאן ביום ראשון. נוכחים בחדר אנוכי וחבר הוועד המנהל יעקב בורובסקי, מקרב חברי הוועד המנהל. כלומר אין פה את הקוורום הנדרש לישיבות רגילות של הוועד המנהל. נמצא פה המנכ"ל ועורך הדין רון גזית, עורך הדין מוטי ארד ועורכת הדין מרסיה צוגמן. אני החלטתי שאנחנו נקיים את הישיבה, אני גם רואה שהחברים האחרים לא הגיעו, אבל משום שחשוב שהוועד המנהל כוועד מנהל יגבש את עמדתו מול הבג"ץ, במיוחד לאחר ששמענו את הדברים במהלך הדיון. אני מזכיר שהתכנסנו פה ביום ראשון האחרון וניסינו למצוא איזה שהוא מוצא מכבד ומכובד, על ידי כך שהמנכ"ל יזמן את מר נסטלבאום אליו ויציע לו רעיונות אחרים, שוב, מכבדים. מהדיווח של המנכ"ל, שתיכף אולי נשמע בקולו, אני מבין שמר נסטלבאום לא הגיע לפגישה, ולכן החלטתי, כפי שגם סיכמנו שנעשה, לכנס את הוועד המנהל פעם נוספת. אני מזכיר שאמרנו שאם הפתרון הזה של השיחה עם המנכ"ל יפתור לנו את הבעיה אז מה טוב, ואם לא, אנחנו נצטרך להתכנס פעם נוספת כדי לגבש את עמדתנו לבג"ץ, וכך אנחנו עושים. אז בוא רק נשלים את התמונה, המנכ"ל, מבחינת הזימון.

יוני בן מנחם: אני זימנתי אותו, שלחתי לו מכתב גם עם העתק אליכם. הוא קבע איתי פגישה למחרת, ולא הופיע ולפני הפגישה הגיע בפקס מכתב ממנו, שהעברתי אותו לעיונכם. זה מה שיש לי לומר.

יעקב בורובסקי: תגיד לפרוטוקול מה התוכן של המכתב.

יוני בן מנחם: עד כמה שאני זוכר, הוא כתב, ואין לי את זה מול העיניים, אבל הוא כתב שזה לא חוקי, נדמה לי, שההליך לא חוקי.

עו"ד רון גזית: אולי במקום לנחש, כולנו קראנו, אני מציע שהמכתב יהיה חלק מהפרוטוקול.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יוני בן מנחם: אוקיי, אז אין לי פה פשוט את ההעתק.

יעקב בורובסקי: בסדר, המכתב יהיה חלק מהפרוטוקול.

יוני בן מנחם: אוקיי, תצרפו אותו לפרוטוקול. ממה שאני זוכר אני יכול להגיד שההליך לא חוקי ותקף את היועצת המשפטית, משהו כזה, שהיא רוצה לעשות מסלול עוקץ בג"ץ, משהו בסגנון הזה. אני לא זוכר בדיוק את הנוסח.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי. טוב, בקיצור לא הגיע לפגישה, לא הייתה פגישה, וממילא גם לא נמצא בה פתרון חלופי להמשך התהליך. היה פה לפני כמה דקות יואב הורוביץ, שלא יכול היה להישאר לישיבה, הוא אמר גם בשמו וגם בשם חברים אחרים שהוא אמר שהוא דיבר איתם, שהם לא משנים את דעתם, תומכים בעמדה המקורית. היו גם התכתבויות של חברי ועד מנהל שביקשו לראות את התשובה לבג"ץ, לאחר שתנוסח, והיה גם רעיון שהועלה בפני נסטלבאום, ששוב, מרצונו, שיעבור לתפקיד שאני לא נכנס פה בדיוק לתואר, אבל משהו כמו מנהל ההקמה של ערוץ החדשות, או ראש צוות ההקמה, אני לא נכנס פה לניואנסים. מר נסטלבאום אמר שהוא יחשוב על הרעיון הזה, אבל לא נתן תשובה בעניין הזה.

עד כאן מבחינתי. אולי עורך דין גזית ישלים.

רון גזית: אני רק רוצה להשלים. מה שקרה מאז מבחינתי, מאז הישיבה האחרונה, שהזמנו את הפרוטוקול של בית המשפט העליון. בדרך כלל בית המשפט העליון לא מחלק את הפרוטוקול, אבל אפשר לזמן אותו וקיבלנו אותו. אני רוצה להפנות את תשומת ליבכם למספר אמרות של השופטים, שקשורים לעניין שלנו, של ההפרדה, שזה הנושא שבו אנחנו עסוקים, שזה גם ישליך על הרעיון שלך, אדוני המנכ"ל, לתת תצהיר, ואם בכלל ומה כדאי שיהיה שם.

היו"ר, אמיר גילת: ... ...

רון גזית: כן, אבל אני דיברתי איתו לפני, דיברתי עם המנכ"ל בטלפון, ... עם אנשים דיברתי בטלפון. השופט סולברג אמר לעורך דין כהן, אחרי שכהן אמר שזה ייקח שנתיים לסיים את ההליך, כי השופטים רצו לעשות את זה מהר, הוא אמר זה ייקח שנתיים, זה הליך ארוך, מורכב. אז אמר השופט סולברג: עורך דין כהן, אני לא מבין להיכן אדוני גורר אותנו, למה אנחנו צריכים לשמוע את כל זה. יש בפנינו תובענה משמעתית, ולא ברור למה גוררים רגלים ולא מקדמים את הדיון הזה. ואז עורך דין כהן השיב שמר נסטלבאום אמור לפרוש בתוך

שנתיים, ולכן אין טעם, ושאם הוא יועבר מתפקיד ניהולי, בעצם זה יהיה סופו מבחינת העבודה ברשות. ואז השופט רובינשטיין אמר: אני לא מבין, מדובר ביותר משנתיים, הוא בן 61 היום ויש לו אפשרות לעבוד עד גיל 67. על כך השיב עורך דין – אכן, אדוני צודק.

אמרה השופטת ארבל: אנחנו ממליצים שיזרזו את ההליך, בהליכים כאלה אף צד לא נהנה וראוי לסיים אותם במהרה. ההליך הזה קיים וצריך לסיים אותו כמה שיותר מהר. ההליך בבית הדין למשמעת קיים, אנחנו לא יכולים לבטל אותו אלא להמליץ לזרז אותו. אתם צריכים לשקול מה לעשות בתקופת הביניים הזאת. היא ממשיכה ואומרת: אחת הטענות המרכזיות שלהם (שלהם זה של הפרקליטות) שמדובר ב-17 עדים שנמצאים באותה מסגרת ועובדים ביחד, ולמרות ההנחיה של ההחלטה זה לא ממש בר ביצוע, כשאנשים עובדים ביחד.

אומר עורך הדין כהן: לכן המקום המתאים לבירור העתירה זה בבית הדין. אני רוצה להעביר את זה לבית הדין לעבודה.

אומר השופט סולברג בתשובה: (ואני מקריא אגב ברצף, אני לא מדלג). בחיי המעשה זה לא עובד. כשאדם שנגדו יש תובענה כזאת ורבים מהעובדים עובדים תחתיו, אין זה עובד במציאות. (זו כבר הבעת דעה). בחיי המעשה זה לא עובד. אדם שנגדו יש תובענה כזאת, ורבים מהעובדים עובדים תחתיו, איך זה עובד במציאות?

עורך הדין כהן: לכן צריך להיות בית הדין לעבודה שיבדוק. חוזר למישור העובדתי.

השופטת ארבל: זה שיש עדים זו עובדה. זה שהם נמצאים בכפיפות למי שהם צריכים להעיד נגדו, ועוד מדובר ב-17 עדים (אגב היא טועה, זה לא 17, זה 11 כמדומני). אומרים שזו מציאות בלתי אפשרית שאנשים דרים בכפיפה אחת והם צריכים להעיד נגדו. אדוני צריך להסכים שיש פה קושי.

עורך הדין כהן: יש קושי, אבל צריך לאזן.

השופט רובינשטיין: אפשר לעשות קצת יצירתיות, אפשר לצאת לחופשה. חיים יבין עשה פרויקטים על העולים ואז זה לא הופך אותו להיות כתב. ואז אומרת השופטת ארבל, הם ממשיכים ללחוץ עליו:

השופטת ארבל: היום מתנהל נגדו הליך שיכול להיות שתוצאתו תהיה כמו שאדוני אומר ייצא "זכאי". אך מתנהל הליך ויש עדיין עדים שחלקם עובדי הרשות והם צריכים להעיד שם, וזה מקרה על כולם. אפשר שזה לא ייקח הרבה זמן. אפשר לצאת לחופשה. עשו את זה בנסיבות אחרות. בכל חלון שאדוני פותח יש בעיה. כך אומרים לכהן, שהוא ייצא לחופש, כל חלון שאדוני פותח אני רואה בעיה.

השופטת ארבל: אני לא בטוחה שצריך לדבר עם עדים (וזה כבר דיברתי אתכם.

אלה האמירות של השופטים. עכשיו, ופה אנחנו תיכף נגיע לסוגיית התצהיר, צריך להיות ער לכך שהבעיה היא לא בעיה עובדתית. הם לא באו והביעו דעה על התלונות שהיו נגד מר נסטלבאום על הפרת ההפרדה הניהולית, כי היו תלונות והיו תשובות ונבדקו ונשללו, ואמצע חקירה, הם לא התרשמו מכל זה, הם לא הביעו על זה דעה. זה באמצע. הם כן התרשמו מהטענה המשפטית שבאה ואומרת שלא יתכן ניהול דו ראשי, כשבאותה חטיבה יהיה גם אדם אחד בשם מזר שינהל חלק מהעדים, ואדם אחד בשם נסטלבאום, שינהל חלק אחר לא מהעדים, אלא מהעובדים, ונסטלבאום חלק אחר של העובדים, כי צריך לראות תמונה אחת גדולה. ושניים, יש לכאורה, הכל לכאורה, עוד אין החלטה, בעיה בזה שאדם שכפוף לנסטלבאום בשם מזר, אחראי על אותם אנשים. אלה סוגיות משפטיות, שהשופטים לכאורה, זה עוד לא פסק דין, אמרו – כאן אנחנו רואים קושי. הם ביקשו בסוף הדיון מעורך דין כהן שיסכים שהדיון יהיה כאילו כבר יצא צו על תנאי, ויתנו פסק דין. ואז הוא לא הסכים כמובן, ואז הם קבעו שתוך 14 יום צריך לתת תגובה. לנו, לדעתי, כפוף למה שנחליט כאן היום, אין צורך להוסיף דברים. את כל מה שאפשר אמרנו. דרך אגב, כהן בדבריו מאד שיבח את העבודה, גם אותי וגם אתכם על העבודה שעשיתם מבחינת התיק עצמו, כך שאין פה איזו טענה שהוא לא קיבל שימוע כהלכה, או משהו כזה, והשופטים יחליטו.

יוני בן מנחם: והשופטים קיבלו את זה שהוא שיבח אתכם או לא קיבלו?

עו"ד רון גזית: לא, הם לא התייחסו. השופטים עכשיו יחליטו. אני חושב, לאור ההערות שלהם ומתוך ניסיוני, שהוא באמת כבר הרבה מאד שנים

בתחום הזה, שהשופטים יפסקו כמעט בוודאות מוחלטת, שאין הפרדה ניהולית ראויה מהבחינה המשפטית, לא מהבחינה העובדתית, ויתכן שהם ילכו וגם ידברו כבר באותה הזדמנות על העבירה, לא על העבירה, אל על המעשים שמיוחסים לו ואם ההחלטה שלכם סבירה או לא. זה יהיה ככה על הדרך, הם יכנסו גם לזה. זו הסיבה שהמלצתי לכם בדיון האחרון, להידבר איתו ולהגיע איתו להבנות. אני עדיין חושב שזה דבר מאד נכון לעשות.

אני אשלים את דברי, ובזה אני אסיים. הרים לי טלפון היום המנכ"ל ואמר אני בוחן את האפשרות לתת תצהיר, לגבי זה שלדעתי כן יש הפרדה ניהולית. האם אני יכול? עניתי לו במקום, לדעתי אתה יכול. אין לנו זכות קנויה להגיש תצהיר, אנחנו צריכים להגיש בקשה להגיש תצהיר, ואם בית המשפט ייעתר לבקשה - - -

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> זה לאו דווקא, כי יש לנו את הזכות להגיש תצהיר תשובה, וזה יכול להיות תצהיר התשובה.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אז כחלק מתצהיר תשובה.

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> אני אומר את מה שנתתי ואני מוסיף.

<u>עו"ד רון גזית:</u> מוסיף, אוקיי. ואז אפשר להגיש תצהיר. השאלה איך זה מתגבר, השאלה המשפטית - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אני יכול לומר משהו?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני חייב לציין, בקשר למה שאמרו השופטים על החיץ הניהולי, שאני הצעתי חיץ ניהולי שהוא לא על ידי מישהו שכפוף לנסטלבאום, אלא מנהל אחר חיצוני, והלשכה המשפטית פסלה את זה. אני הצעתי שהעדים האלה יהיו כפופים למנהל הטלוויזיה והעברית, לשלמה גנור, שהוא גם - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מנהלתית?

<u>יוני בן מנחם:</u> כן. לא, גם בקטע המשימתי, שמטילים את המשימות על הכתבים. הוא איש חדשות גם, הוא גם מנהל בפועל את חטיבת

החדשות בערבית בטלוויזיה, הוא איש טלוויזיה הרבה שנים. אני הצעתי את האופציה הזאת, שהייתה יכולה להיות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה פותר את הבעיה הדו ראשית.

עו"ד מרסיה צוגמן: יש את הבעיה הדו ראשית.

יוני בן מנחם: רגע, רגע, אני לא הפרעתי, בבקשה תאפשרו לי לסיים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, בסדר.

יוני בן מנחם: אני מבקש לאפשר לי לסיים.

היו"ר, אמיר גילת: תסיים.

יוני בן מנחם: אני הצעתי את האופציה הזאת כדי לנסות ולעקוף את הטענה הזאת שזה אדם שכפוף לנסטלבאום, כי שלמה גנור לא כפוף לנסטלבאום. אני פניתי לשלמה גנור וקיבלתי גם את הסכמתו, אבל הלשכה המשפטית לא קיבלה את ההצעה הזאת.

עו"ד מרסיה צוגמן: זה לא הלשכה המשפטית, זה כוח אדם.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, מרסיה, תני לו לסיים.

יוני בן מנחם: אני פניתי אליך וזכור לי היטב.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בבקשה, המנכ"ל, תסתיים.

יוני בן מנחם: זהו, סיימתי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, מרסיה.

עו"ד מרסיה צוגמן: סמנכ"ל כוח אדם או שלמה גנור בעצמו, כבר לא זוכרת מי זה היה, אמר שזה לא מעשי, כי הם לא מכירים את עבודת חטיבת החדשות מבפנים. חוץ מזה, שהבעייתיות של הדו ראשי, ואחר כך באו עם הצעה של מישהו מתוך חטיבת החדשות. אמרו שזה בלתי ישים אם מישהו שמחוץ לחטיבת החדשות ינהל את ה - - -

יוני בן מנחם: מי אמר שזה בלתי ישים?

עו"ד מרסיה צוגמן: אני לא זוכרת אם זה היה יראון רופין - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> המנכ"ל בדק את זה. אני אומר את זה לפרוטוקול, המנכ"ל בדק את זה, שלמה גנור הסכים לזה. לי לא זכור שמישהו אמר שזה לא ישים.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> יש לי כתוב, אני אמצא את זה. תמשיכו בישיבה ואני אמצא.

<u>יוני בן מנחם:</u> אוקיי, תמצאי, בבקשה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני גם לא מבין, יוני בדיוק למה גנור, זאת אומרת, אבל חבל להיכנס לזה, אלא אם כן - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, כל אחד יכול להיכנס למה שהוא רוצה, זה בסדר, אין שום בעיה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, אני רק רציתי לעדכן ש-, פרח מזיכרוני מה שרציתי לעדכן. אחד זה הנושא של המנכ"ל שאתה אמרת, לגבי התצהיר. טוב, אני אזכר בהמשך. כן, בורו.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תראו, אני רוצה להיות טיפה יותר ממוקד.

<u>עו"ד רון גזית:</u> הדבר השני זה השיחה שלך עם נסטלבאום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, כן, כן.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני רוצה להיות יותר ממוקד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אה, רציתי להגיד, סליחה בורו, רציתי להגיד שנסטלבאום ביקש להופיע פה היום, וכתב את זה בכתב. ואני אומר גם לפרוטוקול מה שאמרתי לנסטלבאום וגם מה שאמרתי לחברים אחרים בוועד המנהל, ששוחחתי איתם לקראת הדיון היום, שהסיפור היום הוא לדעתי לא נסטלבאום. זאת אומרת נסטלבאום נהנה מחזקת החפות וההליך שלו מתקיים בנפרד, ואנחנו לא נכנסים כרגע להליך עצמו. הסיפור כמו שאני מבין עכשיו, מגולם בסיפור של החיץ הניהולי, כן או לא, ולא על נסטלבאום לתת עדות אם החיץ הזה נשמר או לא.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אלף לא אם הוא נשמר וגם לא על השאלה של הסבירות, שגם זה מוצה, והחלטתם מה שהחלטתם. רוב של שלושה מול שניים, זה מוחלט, אנחנו לא חוזרים לזה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון, נכון.

עו"ד רון גזית: הדבר היחידי שיש בו עוד מקום לדון, לאור מה שבית המשפט העיר, זו סוגית החיץ.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אומר עוד פעם שלדעתי לא היה מקום להזמין אותו. הוא בסביבה, אם נחשוב שכן, אפשר להזמין אותו.

יעקב בורובסקי: תראו, אני הולך להחלטה ברמה הכי פרטנית שיכולה להיות. כתוב שם מאד פשוט: לאחר ששמענו את טענות הצדדים ובשים לב לעמדתם של משיבים 3-5, פירושו של דבר נציבות שירות המדינה, השר הממונה והיועץ המשפטי לממשלה, הם משיבים 3-5, ניתן בזאת צו על תנאי המורה למשיבים 1, משיב 1 הוא רשות השידור, ואני כבר פותח סוגריים עם שאלה – מי המוסמך משפטית לדבר בשם רשות השידור. האם לצורך הדיון הספציפי הזה זה אמיר גילת בכובעו כיושב ראש הוועד המנהל, או כיושב ראש המליאה, או יוני בן מנחם ככובעו כמנכ"ל. האם הוועד המנהל? האם המליאה? מי רשות השידור, משפטית, מי זה הגוף הזה?

עו"ד מרסיה צוגמן: בנושא הזה זה הוועד המנהל, זו סמכות של הוועד המנהל.

יעקב בורובסקי: אני שואל כי אני רוצה תשובה נקודתית, ברורה, כדי שלא תהיה איזו שהיא בעייתיות. האם זה הוועד המנהל, האם הוועד המנהל מוסמך, האם מבחינת הייעוץ המשפטי הוועד המנהל הוא רשות השידור?

עו"ד מרסיה צוגמן: במקרה הזה כן, כי הוועד המנהל הוא המוסמך להעביר או להשעות עובד במקרה שלא היה - - -

יעקב בורובסקי: אוקיי, נפלא. מרסיה, זאת תשובה, אבל אני - - -

היו"ר, אמיר גילת: העברה מתפקיד.

עו"ד מרסיה צוגמן: אמרתי, העברה או השעיה.

יעקב בורובסקי: רק שנייה. עכשיו, מי שצריך להשיב זה אחד רשות השידור, ושתיים – משה נסטלבאום ובא כוחו. הוא צריך להגיד מדוע לא. כלומר, הדיאלוג שהוא מבקש לקיים כאן, הוא מבחינתי לגיטימי. מבחינתי הוא לגיטימי

דווקא במפגש שהיה אמור להיות איתך. זאת אומרת משהוא הוזמן למנכ״ל, הוא צריך היה להציג את הדברים. הרי אנחנו גם קיבלנו החלטה שאחרי המנכ״ל הוא ייפגש עם יושב ראש הרשות.

<u>יוני בן מנחם:</u> נכון, ועם היועצת המשפטית.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ועם היועצת המשפטית, עם כולם. הדיאלוג אמור כן היה להתקיים. הוא לא יכול להתקיים, קודם כל הוא לא יכול להתקיים מעל ראש המנכ״ל, לטעמי, ואחרי זה הוא בוודאי לא יכול להתקיים מעל המפגשים האחרים. עכשיו, מה הדיון שצריך להנחות אותנו, זאת השאלה שאנחנו צריכים להתדיין עליה. לבוא וליתן טעם, מדוע אנחנו - רשות השידור - לא מפעילים את הסמכות שלנו להעביר את משה נסטלבאום מכל תפקיד ניהולי. זאת אומרת אין מצב ששלמה גנור מתחלף, עושה, כי גם שם זה תפקידים ניהוליים. כל תפקיד ניהולי. אתה לא יכול להשאיר אותו. הדיון צריך להיות לא אם יש או נשמר או לא נשמר החיץ הניהולי, אלא בהתחשב, לדעתי, במכלול הנסיבות כפי שהובאו בפרוטוקול, אומר הבג״ץ לנו, בהנחה שהוועד המנהל זה רשות השידור, חברה, קיימו דיון ותגידו לנו למה אתם לא מפעילים את הסמכות. ופה, אני מציע לקיים את הדיון בדיוק כפי - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> למה לא להעבירו מתפקיד ניהולי, או למה לא להעבירו מתפקידו כמנהל חטיבת החדשות?

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, כתוב לך. סליחה. מכל תפקיד ניהולי במשיבה 1.

<u>עו״ד מוטי ארד:</u> כי זאת העתירה.

<u>עו״ד מרסיה צוגמן:</u> זאת ההמלצה של - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> זה מה שאומר לך בג״ץ. הבג״ץ לא אומר לך אמיר, קיים עוד דיון, תבדוק עוד אפשרות לעשות ככה. צדק עורך דין רון גזית בפעם הקודמת, כשהוא הציע סוג של בואו ננסה להגיע הסכמה, בטרם הדיון הזה. אבל משהדיון הזה מתקיים כי בחלוף הזמן וכי מול התשובות אין זה, לכן הדיון צריך להיות בשום תפקיד ניהולי.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> זאת אומרת מה שאתה אומר שבג״ץ, עורך דין גזית, יכול להחליט בסוף שפסק הדין של בג״ץ יהיה להעבירו מכל תפקיד ניהולי, ולא רק ממנהל חטיבת החדשות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> כך כתוב. אני קורא.

<u>עו״ד רון גזית:</u> זה לא חדש.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא המצאנו כלום.

<u>עו״ד רון גזית:</u> אני אענה. כל הדיונים שהיו, סליחה, אין פה חידוש, למרות שזה נשמע כאילו ככה. ההמלצה של נציבות שירות המדינה הייתה להעביר אותו מתפקיד ניהולי, וזאת הייתה העתירה וההחלטה שלכם בסופו של יום, ברוב דחוק של שלוש מול שניים ושני נמנעים, הייתה שלא להעביר אותו מתפקיד ניהולי. זה הנושא.

<u>יעקב בורובסקי:</u> עכשיו אומר ההחלטה אפילו יותר. היא לא סתם משאירה את זה ככה, והיא אומרת: ברור שזה עד לסיום בירור התובענה המשפטית, על זה אין מחלוקת, שהוגשה על ידי נציבות שירות המדינה, ומתן פסק דין חלוט בענייננו. קרי, גם אם יש ערעור על ההחלטה. ואז הוא אומר לך מה זה למען הסדר הטוב, הוא אומר לך מה זה. העברה מתפקיד תוכל להיות לתפקיד שאינו ניהולי, ולכלול גם יציאה לחופשה. הווה אומר שהדיון כאן צריך להיות אחד. אנחנו צריכים להסביר לבג״ץ מדוע אנחנו סבורים שצריך להשאיר את משה נסטלבאום בתפקידו. זה אחד. האנשים שאתה פרטת שנמנעו מלהגיע לדיון הזה, עושים נזק לעמדתם. אני עכשיו הולך לעמדתם. אם הם סבורים שצריך להשאיר אותו בתפקידו, הם היו צריכים להיות בדיון. אבל אם הם באים ואומרים – דעתנו לא משתנה והם לא באים לדיון, פירושו של דבר שהם מטילים עלינו לקיים את הדיון, בחלק של מדוע הוא לא נשאר בתפקיד ניהולי.

עכשיו, אני רוצה להגיד ככה. תראו, אני לא רואה סיבה מיוחדת מדוע להשאירו בתפקיד ניהולי. אני רוצה פשוט להיכנס למהות של הדיון. אני חושב שמשה נסטלבאום הוא אדם שזכאי לקבל מרשות השידור גם יחס הגון, יחס הוגן וגם יחס שלוקח בחשבון את עברו הטוב מאד, בארגון. פירושו של

דבר, שעד לסיום בירור התובענה, כן נשמר חיץ ניהולי, לא נשמר חיץ ניהולי, זה בכלל לא רלבנטי מבחינתי. הוא זז מתפקיד ניהולי והולך לסדרה של תפקידים שהמנכ״ל יכול להציע לו, שהם אף אחד מהם לא ניהולי. אין למנכ״ל יכולת, לתפיסתי, להציע לו תפקיד ניהולי. זאת אומרת אין תפקיד אחר. הוא לא יכול להיות מנהל חטיבת החדשות בערבית ולהתחלף עם שלמה גנור, והוא לא יכול לעשות כל תפקיד שבהגדרתו הוא ניהולי. מה הוא כן יכול לעשות?

יוני בן מנחם: תוכן.

יעקב בורובסקי: הוא יכול לעשות תפקידים של ייעוץ, של תוכן, של תכנון.

דובר: פרויקטים.

יעקב בורובסקי: אני אומר, תפקידים של ייעוץ, של תוכן, של תכנון, של חזון, של ראייה לשנים הבאות, של ייצוג הרשות מול גופים אחרים. אני אומר מה הוא יכול לעשות לטעמי. אני לא רואה בעיה באופן תיאורטי, שמשה נסטלבאום ייצג את הרשות מול שפ״מ, לדוגמא. הוא יונק את סמכותו מעמדת המנכ״ל, הוא יכול ללכת. ובין היתר, גם את האפשרות של לצאת לחופשה. כלומר, אם לא תימצא הדרך, להבנתי, להגיע לעמק השווה דרך הידברות, שאומרת שמשה נסטלבאום איננו חלק מציר הניהול, אבל הוא כן הולך לתפקידים אחרים. אני חושב שמכתב התגובה שאני נחשפתי אליו, עם ההשמצות כלפי היועצת המשפטית, צריך להביא את הוועד המנהל לשקול הוצאתו לחופשה. מדוע? משום שאם אתה לא מבין את זה בתהליך של הסכמה, אם אתה לא מבין את זה בתהליך של הבנה, אם אתה לא מבין את זה בתהליך אחר, לוועד המנהל, לעניות דעתי, אין יכולת, לעניות דעתי הלא קובעת, אין יכולת להסביר לבג״ץ מדוע הוא צריך להישאר בתפקידו, משום שאם הוועד המנהל בטעות, שוב, בהנחה שהוא רשות השידור. אם הוועד המנהל בטעות ינסה לחפש נימוקים מדוע משה נסטלבאום צריך להישאר בתפקידו, הרי שהוועד המנהל חוטא חטא כפול לתפקידו, ואני אומר את זה לכל פרט בוועד המנהל. אני אומר את זה בעיקר לעצמי כנושא משרה, אבל גם לאחרים, משום שבסופו של יום, מערכת השיקולים ואנחנו צריכים לשקול בנקודת הזמן הזו, היא אחד – כיבוד שלטון החוק

באופן עיוור בתחומים האלה. הרי לא יכול להיות שגם היועץ המשפטי לממשלה, גם נציב שירות המדינה, גם חלק מאיתנו, לא הרוב, גם חלק מאיתנו רואה את הדברים בראייה כזו, ויש לנו פרוטוקול והרי אנחנו רואים פרוטוקול של בג"ץ. אני לא רואה מאיפה יש לנו את הכוח הפנימי, לייצר סוג של הסבר מדוע הוא צריך להישאר. מתי הייתי רואה כוח כזה? אחד, אם שגגה דרמטית נפלה בתהליך. לו חשבתי שיש פה שגגה דרמטית. לא שגגה, אלא דרמטית, בלתי סבירה. משהו לא הגיוני. נציבות שירות המדינה ראתה יום כלילה, הייתי הולך אחרת. התחלפו היוצרות, התבלבלו, בזה אני יכול לתמוך. עכשיו זה באמת לא רק במתחם הסבירות, זה גם במתחם ההיגיון, וזה משהו אחר. וגם במתחם ההיגיון, כי מה נאמר פה? הרי אף אחד לא נכנס לדיון לגופו של עניין, אנחנו כל הזמן בתהליך. כל הזמן בתהליך. אני מזכיר לעצמנו, שהוועד המנהל בהרכב מלא של שבעה חברים, קבע במקרה אחר שאנחנו מכופפים, מרכינים ראש בפני החלטות אגף המשמעת של נציבות שירות המדינה, ובלבד שהן תהיינה מנומקות. מה אמרנו?

__עו"ד מרסיה צוגמן:__ בשני מקרים.

__יעקב בורובסקי:__ אני במקרה אחד שאני מעורב בו, אפילו ברמה האישית, זה רפי יהושע, נכון? שחשבתי ואני עדיין חושב והיום אני בטוח שאני לא טעיתי באופן דרמטי, שאני צריך כחבר וועד מנהל ששוקל שיקולים, לקבל את מתחם האינפורמציה. פה הונחה בפנינו האינפורמציה. פה יש החלטה. זה לא שמגישים תובענה נגד מישהו. תובענה היא סוג של כתב אישום בהליך המשמעתי. עכשיו זה הגיוני, זה סביר שכשמגישים תובענה, עד שהיא לא מתבררת וכאשר מעורבים X מעורבים, זה סביר גם לעתיד, גם לעבר, אבל בעיקר להווה, סביר.

אני סבור שיש טעות גדולה בזה שאנחנו לא משדרים מסרים פשוטים וברורים, כי הם מתפרשים פרשנות לא נכונה. המסר שצריך לצאת מכאן הוא שהוועד המנהל, כמי שמוסמך לדבר בשם הרשות, חוזר בו מעמדתו, לא מסביר לבג"ץ למה צריך להשאיר את נסטלבאום, ומורה את המנכ"ל לקיים הליך של שיבוץ בתפקיד שאיננו תפקיד ניהולי, שהוא יכול להיות במתחם או של הייעוץ, או של התכנון, או של הייצוג ואם זה לא קורה תוך פרק זמן סביר, הוועד

המנהל צריך לשקול הוצאתו לחופשה כפויה, עד לסיום ההליך, כאשר אם אנחנו נשדר את השידור הזה, אני בטוח שהשכל הישר וההיגיון יגברו, ובסופו של יום יימצא או השיבוץ או התוצאה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. מדובר בדיני נפשות. כשההחלטה נפלה לפתחנו בישיבה הראשונה הלכנו צעד-צעד, כבר שובחו השבחים גם על הדרך שבה הלכנו, ואני אז תמכתי באי העברתו מתפקיד, לאור אותה בדיקה של הדיון שהתנהלה, ומהטעם העיקרי שבאמת צריך לתת למר נסטלבאום ליהנות מחזקת החפות, כל זמן שהדבר נתון לשיקול דעתי, כך סברתי, וזה היה מה שעמד מאחורי ההצבעה שלי. אני בעצמי עובר פה דברים דומים עם מתקפות אישיות וכו', ואני ער לקושי הרב שיש למר נסטלבאום בלהתמודד - - -

יעקב בורובסקי: אתה עוד במצב טוב, אתה לא צריך לבדוק אם הניחו לך משהו מתחת למכונית.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בינתיים ואני מקווה שלא נגיע לזה. עכשיו, בין לבין, קרו כמה דברים. אחד זה העמדות של רשויות החוק, ואני חושב שאנחנו כרשות ציבורית ואני כיושב ראש רשות ציבורית לא יכולים לפעול בניגוד לחוות דעת של היועץ המשפטי לממשלה. אני כבר לא מדבר על היועץ המשפטי שלנו, אני הולך כבר ליועץ המשפטי לממשלה. פרקליטות המדינה, נציבות שירות המדינה, כל אותם גורמים שהזכרת, ולכך מצטרפות גם האמירות ששמענו מעורך דין גזית לגבי מה אמרו השופטים עצמם. ולכן הצבעתי כפי שהצבעתי ואני עדיין עומד מאחורי ההצבעה הזאת בישיבה האחרונה. האמירה הייתה גם שאנחנו כרשות ציבורית לא יכולים לחרוג מהנורמות שקבועות במדינה, ואם יפנו את תשומת ליבנו המשפטנים המוסמכים במדינה לכך שחרגנו ממתחם הסבירות, אז אני מרכין ראש לנוכח חוות הדעת הזאת, כי העניין הוא כפי ששמענו גם היום, הוא עניין משפטי. זאת אומרת גם הנושא של החיץ הניהלי, אני חוזר ומדגיש את זה, כמובן שכבר אמרתי שלא מדובר פה על עניין נסטלבאום היום. לא מונח פה האם נסטלבאום חף מפשע או לא, ואני מצטרף לכל המאחלים לו שייצא זכאי וכמה שיותר מהר, ובאמת שההליך הזה יזורז. אבל זה לא הנושא היום. הנושא היום הוא החיץ הניהולי, וכפי ששמענו גם

היום, הנושא אינו מנהלי ואינו ניהולי, אלא נושא משפטי פרופר, וזה רק מחזק את העמדה שאנחנו כן צריכים להרכין ראש מול הדברים שאנחנו שומעים מרשויות החוק.

יעקב בורובסקי: כמו שאמר עורך הדין גזית, שהוא לא עובדתי, הוא משפטי.

עו"ד רון גזית: לגבי ההפרדה הניהולית, אני חושב שעיקר הקושי הוא משפטי.

היו"ר, אמיר גילת: משפטי. ולכן - - -

יעקב בורובסקי: נכון. צריך להסביר אולי במשפט מה הוא קושי משפטי. קושי משפטי הוא ברמה התיאורית של המקרה ולא ברמה המעשית.

עו"ד רון גזית: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי. ולכן זה רק מחזק את העמדה של הרכנת הראש מול העמדה הברורה של רשויות החוק במדינה. אני מצר על כך שנסטלבאום לא אימץ את ההצעות שהונחו. אני חושב שאולי אפילו הן חרגו מההגדרות של בורובסקי - - -

יעקב בורובסקי: אולי?

היו"ר, אמיר גילת: חרגו אפילו מההגדרות שלך איזה תפקידים הוא יכול למלא, אבל הצעות, אני מסכים איתך לגבי ה - - -

יעקב בורובסקי: לא, לא, יכול להיות שיש דברים אחרים שאני לא חשבתי עליהם, זה בסדר. אני לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אומר עוד פעם, אני חוזר עוד פעם לדיני הנפשות ואני חושב שטוב היה לכולם אם היה נמנע המשך התהליך ועומדות בפני גם המילים שאתה אמרת, עורך הדין גזית, לגבי זה שילמדו את פסק הדין הזה בבתי הספר למשפט, ולמה נסטלבאום צריך את זה וכו'. אני מצטרף לדברים האלה. אני גם מסכים ומגנה את האופן, את ההתלהמות כלפי הייעוץ המשפטי. אני חושב שלא היה לזה מקום. אני חושב שאנחנו צריכים לפעול להרגעת הרוחות, ולפעול לפי השכל הישר ולפי נורמות ציבוריות, ובמקרה הזה גם משפטיות, ולא היה מקום לאמירות

האלה. קל וחומר, וגם אמרתי את זה לנסטלבאום עצמו, שהדברים שהוא אומר בכלל לא מדויקים. זאת אומרת לא נכנס פה עכשיו לפרטי הטענות, אבל אמרתי את זה גם לו, שהדברים אינם מדויקים.

ולכן לעצם העניין, אני חושב שאנחנו צריכים לעמוד מאחורי ההחלטה ששני היושבים בחדר הזה קיבלו גם בפעם הקודמת, וכשהקושי הוא, ואני מצר עכשיו פעם נוספת על כך שהחברים האחרים לא הגיעו, כי דווקא אלה שלא תומכים בהצעה שלא להעבירו מתפקידו נמצאים פה, ואלה שרוצים להשאירו בתפקידו לא נמצאים פה. וכפי ששמענו, דווקא מה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא יודע אם הם רוצים. מעצם זה שהם לא הגיעו, הם לא הביעו את עמדתם. אני ממש לא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הם הביעו בדרכים אחרות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מתנצל, אין דרכים אחרות. יש דיון, צריך להביע את הדעה בדיון. מי שלא הגיע, מסיבותיו בחר שלא להגיע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר. תיכף נגיע לעניין הפורמאלי. אני חושב שיש פה קושי לקבל החלטה בלי קוורום, אבל אני אומר, חבל שדווקא אלה שאמורים לעזור לוועד המנהל לנמק - אני אנסח את זה בעדינות - את הנימוקים מדוע לא להעבירו מתפקידו, לא הגיעו כדי לעזור לנו לנסח את הדברים. שמענו במהלך השבוע, גם במהלך שיחות שאולי הטוב ביותר כרגע הוא להודיע לבג"ץ שאנחנו לא חוזרים בנו מהעמדה, כי זו עמדת הרוב בוועד המנהל ולהשאיר את זה להכרעת בג"ץ. זה אני חושב שגם מה שרוצה מר נסטלבאום, למרות שהוא לא העניין פה, אני מדגיש. אבל אני חושב שגם החברים האחרים מסכימים עם הדרך הזאת. כאמור הם לא פה, אני מצטט דברים שאני מקווה שאני לא טועה ומטעה, אבל שזו רוח הדברים ששמעתי מאחרים. וכמובן שמר נסטלבאום זכאי והוא חייב להביע את עמדתו כפי שהוא רואה אותה, בפני בג"ץ.

אז אני פה פשוט בקושי, יעזרו לי המשפטנים מבחינת הקוורום לקבלת החלטות.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, אתה לא יכול לקבל שום החלטה. ההחלטה שהתקבלה היא ההחלטה שבתוקף.

היו"ר, אמיר גילת: ומה אנחנו אומרים לבג"ץ? עוד פעם, לבקשת החברים, הם ביקשו כולם במייל ששלחו - - -

עו"ד רון גזית: אנחנו לא מחדשים. אם זה לאור מה שמרסיה אומרת, שאין פה קוורום, אנחנו בעצם חוזרים בפני בג"ץ על החומר שמסרנו.

יעקב בורובסקי: אני לא בטוח שאין קוורום. אני בכלל לא בטוח שצריך קוורום. מדובר בישיבת המשך. ישיבת המשך נפתחה - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, לא.

יעקב בורובסקי: רגע, תרשי לי. ישיבת המשך נמשכה מיום ראשון. ביום ראשון, על דעת החברים, נתקבלה החלטה שעד יום שלישי, המנכ"ל ישוחח ואם לא תהיה תשובה ביום חמישי, הוועד המנהל ישוב ויתכנס. זאת ההחלטה שהייתה ביום ראשון. בשיטה הזו - - -

היו"ר, אמיר גילת: נקבו גם ביום חמישי, אם אני לא טועה.

יעקב בורובסקי: אני נקבתי ביום חמישי, בוודאי, וזה התקבל על דעת כולם פה. אז אנחנו בדיון המשך. יכול להיות שגורמים מסוימים מבקשים מטעמים שלהם, למנוע אפשרות לקבל החלטה. אני לא ממליץ לבקש שום דחייה. אני מזכיר ששעון החול הולך ואוזל.

עו"ד רון גזית: אין דחייה. צריך להגיש תשובה ביום ראשון.

יעקב בורובסקי: אני יודע. כיוון שכך, זאת ההחלטה ואם מישהו רוצה לתקוף אותה, הוא יכול לתקוף אותה. אני לא רואה בעייתיות של קוורום, משום שאנחנו בדיון המשך. אנחנו קיבלנו החלטה בקוורום מלא, היינו ארבעה או חמישה חברי ועד מנהל בדיון הקודם. אמרנו שעד יום שלישי - - -

היו"ר, אמיר גילת: חמישה.

יעקב בורובסקי: חמישה. הרי נתקבלה. הדיון המלא התקיים אז. נתקבלה הצעתו של עורך דין רון גזית. אני שאלתי את היועצת המשפטית, היא תמכה. שאלתי את המנכ"ל, הוא תמך. ולכן הגענו למקום שהגענו. לי יש דעה

פרטית, אחרת, אבל אני מכופף את דעתי בפני דעתה של היועצת המשפטית. אני אומר שרשות השידור, בתנאים מסוימים יכול וצריך לדבר בשמה, היושב ראש, בתנאים אחרים, צריכה להיות החלטה בתנאים אחרים. יכול להיות שוועדת משנה, זה לגמרי לא משנה. בג"ץ פנה אל רשות השידור. הוועד המנהל פתח בהליך של חמישה אנשים, הוא ממשיך אותו עכשיו. הרי בטכניקה הזאת אתה לא יכול לקבל שום החלטה. ותיאורטית, אני סבור שגם אם אתה באופן אישי כיושב ראש רשות השידור, עושה את ההתייעצויות הנכונות עם היועצים המשפטיים, ועם גורמים נוספים כמו המנכ"ל ואחרים. אתה לא חייב לקבל את דעתם, אתה חייב להתייעץ איתם. מותר לך לדבר בשם רשות השידור. זאת דעתי. אבל כרגע אני רואה בדיון הזה דיון המשך. אני בכל מקרה חושב שצריך להסמיך את הייעוץ המשפט להשיב לבג"ץ, והתשובה לבג"ץ צריכה להיות שיש הנחיה למנכ"ל לשבץ את משה נסטלבאום בתפקיד שאיננו ניהולי. כל תהליך אחר נותן כוח לא אמיתי ל-, אני לא רוצה להגיד לשיבוש. רוצה קבוצה אחרת לטעון טענה אחרת, היא יכולה לפנות בכתב לבג"ץ ולהגיד אנחנו רשות השידור. בסדר גמור. הם זומנו בצורה מלאה, מסודרת.

__היו"ר, אמיר גילת:__ מעניין עוד כמה התפתלויות התיק הזה יכול לעבור.

__יעקב בורובסקי:__ לטעמי אני - - -

__עו"ד רון גזית:__ אני חייב ללכת, מוטי יישאר במקומי וימשיך את הדיון.

__יעקב בורובסקי:__ מה עמדתך לא בצד של הקוורום?

__עו"ד רון גזית:__ לא בצד של הקוורום?

__יעקב בורובסקי:__ לא בצד של הקוורום, מה עמדתך? האם אנחנו מחויבים ביום ראשון להשיב לבג"ץ?

__עו"ד רון גזית:__ אני השבתי על כך. אני השבתי מקודם, אתה אולי לא שמת לב.

__יעקב בורובסקי:__ לא שמתי לב.

עו"ד רון גזית: נניח שלא הייתם יושבים בכלל, לא ישיבת המשך ולא כלום. בוא ננקה את השאלה. אתה דווקא אני ראיתי שיש לך חשיבה בינארית, אתה תדע להגיב על מה שאני אומר. אני לוקח את זה לקיצון, אין ישיבה בכלל. אז במצב כזה, מאחר שרשות השידור כבר דנה בשאלה ואין כאן שינוי נסיבות, למעט העובדה שיצא צו על תנאי, אז אני מגיש לבית המשפט העליון את אותה עמדה שהייתה קודם, כי זו העמדה האחרונה שיש בידי. אתה פותח פה שאלה אחרת, שהקוורום הזה חוקי בהיותו ישיבת המשך. אין לי מושג. אני לא מכיר את התקנונים שלכם. בשביל זה יש פה את מרסיה, שהיא צריכה לחוות דעה. על כל פנים, מוטי ימשיך את זה, ואתם תעדכנו אותי. אם תרצה להגיש תצהיר, אדוני המנכ"ל, אז תעדכן אותי, אז אנחנו נצרף תצהיר.

יוני בן מנחם: אני רוצה כן, אני כבר מעדכן אותך.

עו"ד רון גזית: אז אתה צריך להכין אותו ואנחנו נצרף את זה לתוך - - -

יוני בן מנחם: אני אכתוב את הדברים העיקריים שלו, אבל את השפה המשפטית אתם, כן.

עו"ד רון גזית: כן, כן. מה שאתה רוצה ואנחנו נכתוב את זה, ואנחנו כמובן נגיש את זה יחד עם יתר החומרים. אני חייב כרגע ללכת פשוט, ומוטי ימשיך.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בואו ננקה רגע את העניין עם הקוורום, ואז נראה איך נמשיך את הדיון. האם הקוורום הזה הוא קוורום - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, הקוורום הזה לא חוקי. אין דבר, אין אופציה כזאת של ישיבת המשך. גם לא הוסמכו שני חברים להתכנס ולשנות את ההחלטה הקודמת של הוועד המנהל. מדובר פה בהחלטת הוועד המנהל שדן בהמלצתה של נציבת שירות המדינה. ההחלטה התקבלה אחרי דיון מאד ארוך. אין אפשרות ששני חברים ישנו את ההחלטה הזאת. זה ממש לא מקובל. אם אתם רוצים אתם יכולים להעלות חברים על הקו. אין אפשרות להעלות את החברים על הקו ולהתייעץ איתם בטלפון?

היו"ר, אמיר גילת: אני דיברתי עם כולם לפני הישיבה. לא עם כולם, סליחה.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, אבל עכשיו, בדיון, שהם ישמעו את העמדה של בורובסקי.

היו"ר, אמיר גילת: יואב בישיבת דירקטוריון, אז אני לא יודע אם נצליח.

עו"ד מוטי ארד: הם בחרו שלא לבוא.

עו"ד מרסיה צוגמן: הם בחרו שלא לבוא, אבל - - -

עו"ד מוטי ארד: אני מסכים איתך, אבל להעלות אותם בטלפון?

יעקב בורובסקי: אני לא חושב.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אני חושב שאנחנו בלי קוורום לקבלת החלטה.

יעקב בורובסקי: בסדר גמור, זכותך לחשוב. אני עדיין חושב - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני גם שומע מה אומרת לי היועצת המשפטית, זה לא רק מה שאני חושב.

יעקב בורובסקי: אני חושב שאנחנו צריכים לקבל החלטה מהנוכחים, ואם מישהו יטען לחוקיות ההחלטה, זה לגיטימי, אין לי שום בעיה.

עו"ד מרסיה צוגמן: בעצם אין אפילו חוקיות לקיום הישיבה. הישיבה היא ישיבה של שני חברי ועד מנהל, שמחליפים דעות. זה לא ישיבת ועד מנהל, כי אין קוורום.

יעקב בורובסקי: זו ישיבת המשך. זו ישיבת המשך, הודיעו לאנשים, האנשים יודעים שהם צריכים להגיע.

עו"ד מרסיה צוגמן: אבל אין בנהלים שלנו אפשרות כזאת של ישיבת המשך.

יעקב בורובוסקי: איפה כתוב בנהלים שלנו - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: לא קיים דבר כזה.

יעקב בורובסקי: איפה כתוב בנהלים שלנו שרשות השידור זה וועד מנהל?

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, זה לא נהלים שלנו, ה... הזאת תוקפת את ההחלטה של - - -

יעקב בורובסקי: כמה פעמים, כמה פעמים השבנו לבג"ץ בשיחה בין הייעוץ המשפטי לבין יושב הראש? כמה פעמים?

עו"ד מרסיה צוגמן: אבל מה זה נוגע להחלטת הוועד המנהל?

יעקב בורובסקי: זה לא כתוב בנוגע להחלטת המנהל. כתוב לבוא וליתן טעם מדוע לא תפעיל המשיבה - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: מי המשיבה?

יעקב בורובסקי: רשות השידור.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, מי משיבה 1 - - -

יעקב בורובסקי: רשות השידור. רשות השידור.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, לא. הסמכות הזאת, רק הוועד המנהל יכול להפעיל אותה.

יעקב בורובסקי: לא. את החלטת שזה הוועד המנהל.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, זה לא אני, זה החוק.

יעקב בורובסקי: תראי לי.

עו"ד מרסיה צוגמן: אין לי פה.

יעקב בורובסקי: תראי לי איפה זה בחוק.

עו"ד מרסיה צוגמן: חוק שירות המדינה משמעת, סעיף 4...- - -

יעקב בורובסקי: לא משמעת. סמכות רשות השידור. אני יודע שמי שמייצג את רשות השידור זה יושב הראש הנבחר. תיאורטית אני הולך דווקא בכיוון של רון גזית. לא היה דיון בכלל בוועד המנהל, ויושב הראש מקיים התייעצות לגיטימית עם בעלי תפקידים. הוא לא יכול לדלג על ההתייעצות. עם הוועד המנהל, עם ועדת האתיקה, עם הייעוץ המשפטי, עם המנכ"ל, מקיים התייעצות, לא דיון.

כמו שאת אמרת – שיחה בין שניים. והוא אומר אני, כתוצאה מההתייעצות הזו, מגבש את דעתי ופועל בשם רשות השידור, הוא רשות השידור.

עו"ד מרסיה צוגמן: רגע.

יעקב בורובסקי: תראי לי.

עו"ד מרסיה צוגמן: יעקב בורובסקי, בוא נבין איך התחלנו את כל הסיפור הזה. יש חקירה, הייתה חקירה והוגשה תובענה לבית הדין למשמעת נגד עובד רשות השידור. אז המליצה נציבות שירות המדינה, שהוועד המנהל, שהינו הגוף המוסמך על פי החוק להעביר או להשעות עובד, שהוגשה תובענה - - -

יעקב בורובסקי: נציבות שירות המדינה פנתה לוועד המנהל. מאה אחוז. היא פנתה לוועד המנהל.

עו"ד מרסיה צוגמן: הוועד המנהל הוא הגוף המוסמך בתוך רשות השידור להעביר את העובד למקום אחר.

יעקב בורובסקי: מה פתאום? המליאה לא יכולה?

עו"ד מרסיה צוגמן: לא. אין למליאה שום סמכות בנוגע לזה.

יעקב בורובסקי: בוודאי שכן.

עו"ד מרסיה צוגמן: אין. אין סמכות בחוק.

יעקב בורובסקי: בוודאי שכן. תראי לי. אם אין סמכות בחוק - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: אין, אז אני אכנס למחשב שלו.

עו"ד מוטי ארד: יש את הצו שהפעיל על רשות השידור את החוק של נציבות שירות המדינה, שהיה מתאים - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: חוק שירות המדינה משמעת.

עו"ד מוטי ארד: ואז הוא קבע בכל מקום שיש את -- -

יעקב בורובסקי: הוא קובע שבכל מקום יושב ראש הרשות הוא המנהל.

עו"ד מוטי ארד: לא, הוועד המנהל. זו החלטה, לא? ראינו את זה.

יעקב בורובסקי: בסדר.

עו"ד מוטי ארד: זה הבסיס לכל הפעולה הזאת.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אוקיי, בסדר.

<u>עו״ד מוטי ארד:</u> יכולת לבוא וגם להגיד בהתחלה מה אתם בכלל יושבים פה? כשדיברנו אז.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תיאורטית אני בדעה שהמליאה מוסמכת להפוך את כל ההחלטות פה.

<u>עו״ד מוטי ארד:</u> הצו הוא ברור, קובע ועד מנהל - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא קובע ועד המנהל. כתוב רשות השידור, אתה טועה.

<u>עו״ד מוטי ארד:</u> לא הצו הזה של בית המשפט, אני אומר הצו שמכיל את ההוראות של חוק שירות המדינה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל רשות השידור היא לא גוף שכפוף לוועד המנהל, היא גוף שכפוף למליאה.

<u>עו״ד מוטי ארד:</u> אבל החקיקה קבעה גוף ספציפי. אם החקיקה הייתה קובעת את המנכ״ל, אז המנכ״ל. המליאה לא יכולה להכתיב לו. הוא בעל הסמכות.

<u>יוני בן מנחם:</u> בעניין העברת עובד זה הוועד המנהל, נכון.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תראה לי. אם כל אחד אומר ש - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> התקשיר, התקשיר.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> גם הלשכה המשפטית.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא דיברתי על העברת עובד.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אלא על?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני דיברתי, אני בכלל לא חושב שזה סמכות שלך. אני חושב שזו סמכות של המנכ״ל.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> מה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> להודיע לו. הסמכות שלך היא להודיע למנכ״ל שהוא צריך לייצר שיבוץ בתפקיד אחר. אתה לא מעביר אותו מתפקידו. אתה משיב לבג״ץ למה החלטת כרשות השידור, לקבל או לדחות את עמדת הבג״ץ. זה הכל. הם

הולכים למקומות שאני לא שם בכלל. הוועד המנהל גורם מנחה. היושב ראש יכול להנחות את המנכ"ל אישית. המנכ"ל יכול להסתייג, הוא יכול להגיד אני לא מסכים, הוא יכול להגיד אני מבקש לכנס את המוסדות, הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה. אבל ברמה המשפטית, בוודאי שאתה יכול להורות אותו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה לא מה שהלשכה המשפטית אומרת.

<u>יעקב בורובסקי:</u> בסדר. הלשכה המשפטית לא אומרת לך את זה, הלשכה המשפטית אומרת לך עכשיו אין לך קוורום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היא אומרת לי שאני רק מייצג - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, לא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> פועל בשם הוועד המנהל, בשם האורגן.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא. האורגן הוא אורגן - - -

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> יש לך מספר מועט של סמכויות לבד.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אוקיי. האורגן הוא אורגן - - -

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> אם בכלל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> טוב, אבל אני הרי לא הולך זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מעבר לעניין המשפטי יש פה גם את העניין ה-, אני יודע, איך נקרא לזה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אתה יכול להגיד שמהותית אתה לא מוכן. זה עניין אחר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, רגע, אני אומר שים רגע את העניין המשפטי. אני לא בטוח שאין פה איזה קושי שדווקא שנינו, ש - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל אם אנשים מחרימים אותך?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ... להפוך החלטה של עמדת הרוב.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל אם אנשים מחרימים אותך, אתה נותן להם כוח מעצם ההחרמה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב.

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> זה נקרא מחטף לעשות את זה.

היו"ר, אמיר גילת: כן.

יעקב בורובסקי: הפוך.

עו"ד מוטי ארד: לא. לשנות את הדעה של כולם על ידי שניים שהם היו המיעוט, זה מחטף.

יעקב בורובסקי: טוב. מסתבר שאני טועה.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, זה לא בדיוק מחטף כי הם הוזמנו ולא הגיעו.

עו"ד מוטי ארד: אבל לא כשיודעים שיש קוורום.

יעקב בורובסקי: מחטף זה נעשה כשזה לא לאור היום. מחטף זה נעשה כשזה נעשה באיזה הרדמה של מישהו. פה יש הזמנה לדיון, יש פה אנשים שבחרו לא להגיע. היו פה ונעלמו. היו פה ונעלמים.

היו"ר, אמיר גילת: אחד שהיה יש לו ישיבת דירקטוריון.

יעקב בורובסקי: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: הוא היה פה בהפסקה לישיבה.

יעקב בורובסקי: אז הוא בדיוק בא בהפסקה כדי לנוח כאן, בין הדירקטוריון לדירקטוריון. בדיוק.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אני אומר יש לי איזה קושי, עזוב את העניין המשפטי רגע.

יעקב בורובסקי: אוקיי, תעשו איזה החלטות שאתם מבינים.

היו"ר, אמיר גילת: יש לי גם קושי ששלושה חברים ביקשו לראות את התשובה לבג"ץ. הם ביקשו את זה לפני הדיון.

יעקב בורובסקי: אתה יודע מה? מאה אחוז. תקיים דיון ועד מנהל ביום ראשון בשתים עשרה וחצי. תזמן. לא מאוחר, נכון?

עו"ד מרסיה צוגמן: עד מתי צריך להגיש את התגובה? עד יום ראשון?

יוני בן מנחם: עד יום שני. אפשר לבקש דחייה?

יעקב בורובסקי: לא, בשום פנים ואופן לא.

עו"ד מוטי ארד: תמיד אפשר לבקש דחייה.

יעקב בורובסקי: בשום פנים ואופן לא. בבקשה, בהעדר קוורום אנחנו נותנים סיכוי נוסף לקוורום. בסדר? אני מבקש לזמן ליום ראשון לשעה שתים עשרה וחצי את האנשים. יגיעו, מותר להם להחליט שדעתנו לא מתקבלת או שדעתם אחרת, ונראה.

עו״ד מרסיה צוגמן: או שתעשו ישיבה טלפונית, כמו שעשו אז - - -

יעקב בורובסקי: לא עושה ישיבה טלפונית. אני לא מסכים לישיבה טלפונית. הנושא מספיק רגיש כדי שכל אחד ידבר אל הפרוטוקול. בשיטה הזאת אם לא יהיה קוורום אז לא יהיה דיון ואנחנו לא נביע עמדה.

עו״ד מרסיה צוגמן: הביעו עמדה.

יעקב בורובסקי: לא הביעו עמדה. אין עמדה.

עו״ד מרסיה צוגמן: יש עמדה.

יעקב בורובסקי: בג״ץ פנה ואנשים מסרבים לשבת. זה מה שאתם אומרים.

עו״ד מרסיה צוגמן: אנשים ישבו שבוע שעבר.

יעקב בורובסקי: לא לאור החלטת בג״ץ, סליחה.

עו״ד מרסיה צוגמן: אחרי שניתנה ההחלטה.

היו״ר, אמיר גילת: כן.

יעקב בורובסקי: אז אני אומר שזה המשך, אתם אומרים שזה לא המשך. אחרי שניתנה החלטת בג״ץ הייתה הסכמה סביב המקום הזה שהמנכ״ל משוחח עם משה נסטלבאום, ומשכנע אותו לרדת. זה נעשה בקוורום. אדרבא, חלק נכבד מחברי הוועד המנהל, לכו לפרוטוקול, ביקש לתחם את זה בזמנים. התיחום נעשה עד יום חמישי. עכשיו אתם באים ואומרים, אני בא ואומר שזה מספיק, אבל אתם אומרים שלא מספיק, אני מכופף את ראשי. אבל אם זה לא מספיק, בואו נקיים דיון נוסף ביום ראשון. מה יקרה אם ביום ראשון, באופן לא מאורגן, ספונטני לחלוטין, כל חברי הוועד המנהל האחרים יחלו חלילה, או יהיו להם ישיבות דירקטוריון, או חלק יתפוגגו מזוויות אחרות? האם אנחנו מנועים מלהשיב לבג״ץ? זה מה שאת אומרת לי?

עו"ד מרסיה צוגמן: מנועים מלקבל החלטה בלי קוורום.

יעקב בורובסקי: לא, אז צריך לתאר לבג"ץ, סליחה. צריך לתאר לבג"ץ את ההשתלשלות של הדברים. יושב הראש צריך לכתוב – קוים דיון כזה, שוכנע ככה וככה, התקיים דיון נוסף, לא הגיעו יותר משני אנשים, היועצת המשפטית סברה שאין קוורום, זומן דיון שלישי, הגיע לדיון השלישי שוב אותו הרכב – זאת ההחלטה שלנו. אין דרך לעניות דעתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: האם היא החלטה חוקית?

יעקב בורובסקי: אנחנו משיבים לבג"ץ. אבל אנחנו משיבים לבג"ץ.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו באנו להתקדם. טוב, אני מציע ככה: מאחר שממילא צריך לנסח את התשובה לבג"ץ וממילא גם חברים ביקשו לראות את זה לפני שזה יוצא, אז בואו נעשה דבר כזה: תנסחו עד יום ראשון את הצעת התשובה.

יעקב בורובסקי: מה אתה מצפה שהוא יגיד לך?

היו"ר, אמיר גילת: ברוח ה-. אני לא רוצה עוד פעם אחר כך להיכנס ללוח של זמן.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, זה משפט אחד שאומר שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, כאילו הם היו פה והביעו את עמדתם, שהרי אנחנו - - -

יעקב בורובסקי: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: כאילו הם היו פה והביעו את עמדתם ואז - - -

יעקב בורובסקי: בשום פנים ואופן לא .

היו"ר, אמיר גילת: ואז ביום ראשון אנחנו פשוט נדון על התשובה שלהם.

יעקב בורובסקי: בשום פנים ואופן לא.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה יודע מה הם חושבים החברים האחרים.

יעקב בורובסקי: וודאי, חברה. מה, אנשים שלא באים לדיון אני אנסח תשובה ברוח זה שכאילו הם היו פה? מה פתאום? יבואו, יתכבדו, יגידו את עמדתם בגלוי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אז אנחנו נכנסים ללחץ של זמן.

יעקב בורובסקי: אני לא נכנס לשום לחץ של זמן. לו אני אתה, אני מציע לך שתנוסח החלטה ברוח דעתי ואם דעתך נוגדת אז דעתך כדעה נוגדת, ולהביא אותם להחלטה. אם דעתך תואמת, אז צריך להביא את הדברים ברוח ההחלטה הזו.

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם. במצב נכון לרגע זה, שבו הוועד המנהל לא שינה את עמדתו כי אין לו יכולת - - -

יעקב בורובסקי: אין לך דיון עם הוועד המנהל.

היו"ר, אמיר גילת: לא, רגע, כרגע החלטת הוועד המנהל בעינה עומדת, שלא להעבירו מתפקידו, נכון?

יעקב בורובסקי: נו, נו.

היו"ר, אמיר גילת: וזו התשובה שאנחנו אמורים לתת לבג"ץ - - -

יעקב בורובסקי: אני מתנצל, זה לא נכון.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע.

יעקב בורובסקי: אבל זאת לא ההחלטה. אתה משתמש במילים לא נכונות. ההחלטה האחרונה של הוועד המנהל זה שהמנכ"ל ישוחח עם משה נסטלבאום וינסה להגיע איתו לפתרון. זאת ההחלטה. אין החלטה אחרת. זאת ההחלטה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל לגבי ההעברה מתפקיד?

יעקב בורובסקי: לא מעניין אותי. מי שלא מביע את הדעות האחרות, דעתו לא נשמעת. הוועד המנהל, בקוורום, בשיטתיות, קיבל החלטה לאמץ את עמדת עורך דין רון גזית ואת עמדת היועצת המשפטית, להסמיך את המנכ"ל לבוא בדברים, זאת החלטת הוועד המנהל. כל החלטה אחרת לא רלבנטית, אחד משום שהיא מוקדמת להחלטת הבג"ץ. זאת פעם ראשונה שהוועד המנהל דן בבג"ץ. שתיים, היא נדונה בבג"ץ, ובעקבות הדיון בבג"ץ – הבג"ץ ביקש מהוועד המנהל, לצורך העניין לטעמי מרשות השידור, ליתן טעם מדוע הוא לא משנה את דעתו.

עו"ד מוטי ארד: הוועד המנהל צריך לתת החלטה רשמית, איך הוא רוצה שהוא ישיב לבג"ץ.

יעקב בורובסקי: ברור.

היו"ר, אמיר גילת: וזה לא התקיים עדיין.

עו"ד מוטי ארד: ההחלטה הקודמת הייתה – לכו ותעשו עבודה.

היו"ר, אמיר גילת: הבנתי.

עו"ד מוטי ארד: נעשתה עבודה, מה שהיה, אבל צריכה להתקבל החלטה רשמית מה דעת הוועד המנהל להשיב לבג"ץ.

יעקב בורובסקי: דעת הוועד המנהל הייתה לנסות, מבלי צורך להביע את דעתו, לבקש מהמנכ"ל, להסמיך את המנכ"ל ולאחר מכן את היועץ המשפטי ואת יושב הראש, לקיים הידברות עם משה נסטלבאום, כדי שהוא ייסוג מבלי שאנחנו נצטרך לכפות את דעתנו.

עו"ד מוטי ארד: זה נדמה לי לא כתוב בהחלטה.

יעקב בורובסקי: תבדוק את ההחלטה. זה כתוב במילים כאלה ואחרות. זה כתוב. זה כתוב במילים הרבה יותר חזקות ממה שאמר עכשיו אמיר גילת, שכאילו עומדת בפנינו ההחלטה הקודמת. היא לא עומדת בפנינו. ההחלטה הקודמת לא קיימת.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה אתם אומרים?

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, לא, לא, זה לא - - -

עו"ד מוטי ארד: ההחלטה הקיימת לא לא קיימת. צריכה להתקבל החלטה מה עונים לבג"ץ.

יעקב בורובסקי: לא, לא, סליחה, סליחה, סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: אף אחד לא ביטל את ההחלטה הקודמת.

יעקב בורובסקי: בוודאי שכן. ההחלטה הקודמת עמדה בפני בג"ץ. בג"ץ אחרי שראה את ההחלטה הקודמת, פנה אל הוועד המנהל וביקש אותו, פנה לרשות השידור, סליחה, וביקש אותה לקיים דיון. אנחנו קיימנו דיון. הדיון שקיימנו, כולם, בפה אחד, הוסכם להסמיך את המנכ"ל לחולל את השיחה עם משה

נסטלבאום, ונאמר שאם היא לא תישא פרי, אז יושב הראש ינסה. פירושו של דבר שכרגע ההחלטה היא שהוועד המנהל קיבל, וזאת החלטה תקפה, עשה מאמצים לשכנע את נסטלבאום לבדו להגיע להסכמה, ולמלא אחר בג"ץ.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני לא בטוח שאם תשאל את חברי הוועד המנהל האחרים - - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: אבל היא לא ביטלה את ה - - -

יעקב בורובסקי: אני לא רוצה לשאול אותם אם הם לא היו בדיון.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אז.

יעקב בורובסקי: אני לא צריך לשאול אותם, יש פרוטוקול.

עו"ד מוטי ארד: לא, ההחלטה האחרונה.

עו"ד מרסיה צוגמן: אה, האחרונה. אבל - - -

יעקב בורובסקי: תראו לי פרוטוקול, על מה אתם מדברים?

עו"ד מרסיה צוגמן: .... ההחלטה של ה-8 במאי.

יעקב בורובסקי: אני מבקש פרוטוקול. לא מעניין אותי מאי ולא מעניין אותי שום דבר. כי במאי - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: הם לא ביטלו את ההחלטה של מאי. הם אמרו בוא נדבר עם משה נסטלבאום. לא החליטו שום דבר. אני זוכרת שמישהו אמר – אנחנו מחליטים לא להחליט, אנחנו מחליטים עכשיו שהמנכ"ל ידבר עם משה נסטלבאום.

יעקב בורובסקי: צר לי, צר לי. אני מבקש לראות את הפרוטוקול, אתם פשוט נמצאים במקום שונה. אני רוצה לראות את הפרוטוקול של הוועד המנהל.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא משנה, כי אנחנו נתכנס ביום ראשון ממילא.

עו"ד מוטי ארד: יש לי אותו פה.

יעקב בורובסקי: אם לך יש אז אתה אלוף, כי אני לא קיבלתי.

היו"ר, אמיר גילת: אתה רוצה את סיכום ההחלטות של הוועד המנהל?

יוני בן מנחם: זה לא כתוב שם בסיכום ההחלטות.

יעקב בורובסקי: תראה לי מה כתוב.

יוני בן מנחם: צריך את התמליל.

היו"ר, אמיר גילת: התמליל עוד לא מוכן.

יעקב בורובסקי: אז תביאו תמליל. זה מספיק חשוב, חברה. אנחנו ביום חמישי, אם לא שמתם לב. תביאו את התמליל. התמליל של יום ראשון זאת ההחלטה היחידה של הוועד המנהל. אין החלטות אחרות.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, יש החלטה - - -

יעקב בורובסקי: אין החלטה אחרת. יש שתי החלטות קודמות.

עו"ד מרסיה צוגמן: איך? יש את ההחלטה שאחרי ששקלו את כל חוות הדעת של רון גזית, והחליטו לא להעביר אותו מתפקידו.

יעקב בורובסקי: מרסיה, את אישה נהדרת. יש בג"ץ שאמר את דברו מתי?

עו"ד מרסיה צוגמן: הוא לא החליט - - -

יעקב בורובסקי: הוא לא. הוא פנה אלינו.

עו"ד מרסיה צוגמן: אוקיי.

יעקב בורובסקי: מתי? למה? בואי נהיה מדויקים. ב-5 בנובמבר בג"ץ פנה אלינו. מאז ה-5 בנובמבר יש רק דיון אחד של הוועד המנהל שנערך, אם אני לא טועה, מה אנחנו היום? 14, תורידו 4 ימים, שנערך ב-11 או ב-10 בחודש. זהו. אין דיונים אחרים. כל יתר הדיונים, ככל שהם חשובים, הם שייכים לסוג משפטי אחר. כל מי שרוצה להביע את דעתו בעד או נגד, יצטרך להתייצב לדיון. מי שלא התייצב, זאת ההחלטה שתקפה. זה הכל. לא מכיר דברים אחרים.

עו"ד מרסיה צוגמן: אתה יצירתי, היית צריך להיות עיתונאי.

יעקב בורובסקי: אני לא רואה את עצמי עיתונאי.

היו"ר, אמיר גילת: בורו, הפרוטוקול כרגע לא רלבנטי. בואו נ - - -

יעקב בורובסקי: לא, הוא רלבנטי, כי אתה לא יכול לכבול את הפורום הזה, למשהו אחר. הדבר היחידי שמחייב אותנו כרגע, זה הדיון בקוורום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חכה, חכה. הוועד המנהל מקבל את עמדת עורך דין רון גזית לפיה יזמן המנכ"ל את משה נסטלבאום לשיחה על העברה זמנית מתפקידו בהסכמה. המנכ"ל ידווח לוועד המנהל על תוצאות השיחה בתוך 48 שעות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> מצוין. מצוין.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל אין פה ביטול של ההחלטה הקודמת.

<u>יעקב בורובסקי:</u> מי אמר שיש ביטול? זאת ההחלטה היחידה שהתקיימה. אין החלטות אחרות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון.

<u>יעקב בורובסקי:</u> זה מה שאמרתי. מה-5 בנובמבר, מועד קבלת הבג"ץ, זה דיון בקוורום מלא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מה שאתה אומר זה שהוועד המנהל לא דן ב-מה היא עמדתו לגבי הבג"ץ, מאז ההחלטה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, לא, לא, לא. אני עכשיו אומר ככה: בהינתן, ואני מקווה שזה תרחיש לא נכון, אבל בהינתן שזה התרחיש, שלא יימצא קוורום, אתה קיבלת תשובה מהמנכ"ל. קיבלת תשובה מהמנכ"ל שמשה נסטלבאום טוען שזאת קונספירציה של הגברת חנה מצקביץ, נכון? והיא כמובן נגועה באי חוקיות. אלה הדברים. אני מציע הצעה לצרף את התמליל של הישיבה שבה היה קוורום, של הישיבה שיש בה קוורום, ולאור הדברים האלה להשיב לבג"ץ, בהנחה שביום ראשון שוב לא יהיה קוורום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, טוב, זה תגיד ביום ראשון .

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא אגיד. אתה שאלת את מוטי מה הוא צריך להכין, נכון?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לעניות דעתי הוא צריך להכין, בהסתמך על ההחלטה האחרונה של הוועד המנהל, מתן תשובה לבג"ץ.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> לא, זה בסדר, כי הייתה החלטה של הוועד המנהל. הבעיה זה האם אפשר לחשוף שהיו - - -

יעקב בורובסקי: מאה אחוז. זאת ההחלטה.

עו"ד מוטי ארד: הוועד המנהל יחליט מה הוא רוצה לחשוף, מה הוא לא רוצה לחשוף.

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, הייתה החלטה של הוועד המנהל. כל החלטה של הוועד המנהל - - -

יעקב בורובסקי: ההחלטה היא - - -

עו"ד מוטי ארד: איזו החלטה הייתה?

עו"ד מרסיה צוגמן: בשבוע שעבר, שהמנכ"ל ... את נסטלבאום.

יעקב בורובסקי: נכון.

עו"ד מוטי ארד: אבל הוא יכול להחליט, הוועד המנהל, ביום ראשון, מה הוא - - -

יעקב בורובסקי: הוא ישנה את עמדתו, מאה אחוז. אם יהיה רוב לדעה אחרת, יהיה רוב לדעה אחרת. כרגע זאת הדעה, היא מחייבת אותנו. אותנו זה את הוועד המנהל. מרסיה ואני יהיה לנו דיון נוסף על רשות השידור, אבל זה כבר נעשה בנפרד. שאלת מה זה, למה שנחייב אותך? אין לך כרגע שום החלטה אחרת זולת ההחלטה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז במסגרת הפורום הזה של חילופי דעות, ולא כהחלטה פורמאלית של הוועד המנהל, אנחנו מסכמים כך: שהוועד המנהל - - -

יעקב בורובסקי: אני אבל אגב הייתי מציע הצעה אחרת. כן להציע המלצה ולפנות ליתר חברי הוועד המנהל שלא נכחו, בתחום הזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בסדר.

יעקב בורובסקי: מותר להם לקבל החלטה הפוכה להתייצבות. אם הם ירצו להתייצב, מאה אחוז. אולי כולנו ימנעו, כפי שהם נוהגים לעשות, אז יהיה רוב.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אנחנו נתכנס ביום ראשון הקרוב. אין לנו פה כרגע יכולת לקבל החלטות. ביום ראשון אנחנו נתכנס.

עו"ד מרסיה צוגמן: זה משהו פוליטי שלכם.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, יואב ביקש להביע את עמדתו, אבל אמרתי לו שאנחנו במילא מתכנסים ביום ראשון.

יעקב בורובסקי: למה? תן לו להביע את עמדתו ויש לך קוורום.

עו"ד מרסיה צוגמן: זה עדיין שלושה, זה עדיין לא קוורום.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אין לי קוורום.

יעקב בורובסקי: כמה אתה צריך לקוורום?

עו"ד מרסיה צוגמן: ארבעה.

יעקב בורובסקי: ארבעה? נו, אולי עוד מישהו רוצה להביע את עמדתו?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, נו, לא נתחיל את זה עכשיו. לא, אני מציע ככה, גם ניקח את סוף השבוע - - -

עו"ד מוטי ארד: זה לא משחק הדבר הזה. אנחנו - - -

יעקב בורובסקי: איזה, זה רציני מדי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לכן אני אומר.

עו"ד מוטי ארד: לכן, מי שרוצה יהיה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. אני מודיע שאני הולך לזמן את הוועד המנהל ליום א' בשעה שתים עשרה וחצי. כל הנוכחים בחדר כבר מוזמנים.

יעקב בורובסקי: תגיד לי כשאתה עושה את זה, כי אם אני צריך לבטל עוד פעם ישיבות, הורגים אותי במשרד בגללך. פשוט הורגים אותי.

היו"ר, אמיר גילת: אני עושה את זה. יש לי ברירה? רק שנייה, תן לי לראות. אפילו אם אתה יכול קודם, בורו, כי יש לנו ועדת פרסום באחת.

עו"ד מוטי ארד: אני מקווה שרון גזית יוכל, אני לא נמצא, אני בבית משפט.

היו"ר, אמיר גילת: ביום ראשון בשתים עשרה.

יעקב בורובסקי: בשתים עשרה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, שתהיה לנו שעה. מה שאני מבקש מהמנכ"ל, תדבר עוד פעם שזה יבוא ממך. נסטלבאום כבר יודע על הרעיון של פרויקטור חטיבת החדשות. תנסה ל - - -

יעקב בורובסקי: מה זאת אומרת פרויקטור חטיבת החדשות?

היו"ר, אמיר גילת: ערוץ החדשות.

יוני בן מנחם: זו לא הצעה שלי, אני חייב להגיד את זה לפרוטוקול.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא משנה. אז תמצאו כל דבר אחר.

יוני בן מנחם: פרויקטור יש לזה היבטים ניהוליים. נכון, מרסיה?

עו"ד מרסיה צוגמן: נכון.

יעקב בורובסקי: אני מציע שהמנכ"ל ומרסיה, הייעוץ המשפטי, לא מרסיה, ישבו ו - - -

יוני בן מנחם: סליחה בורו, אני ביקשתי אגב בישיבה הקודמת הגדרות, תחומי גבולות הגזרה מהלשכה המשפטית.

יעקב בורובסקי: חברה, אנחנו ביום ראשון, אם לא הבנתם כנראה יום ראשון יגיע. אז אני מציע שהמנכ"ל והייעוץ המשפטי ייקחו קטגוריות של תפקידים במסגרת ייעוץ, במסגרת תכנון, במסגרת ייצוג, במסגרת תוכן. אם יש לכם רעיונות נוספים, יעלו את מגוון האפשרויות ויגידו אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש. משום שבסופו של יום, בסופו של יום, אחרי שכל המשחקים יגמרו ואחרי שכל זה, אני מעריך שלרשות השידור לא תהיה דרך אלא להודיע לבג"ץ שהיא מקבלת את החיץ. אלה התפקידים. אלה הדברים שאנחנו מציעים. לעשות את זה בצורה הכי הגונה והכי מתחשבת, להביא את זה בפני האנשים. אם האנשים, למרות הכל, יחליטו כפי שהם רוצים להחליט, החלטה אחרת, אז זה לגיטימי. גם אז היא כמובן תובא בשתי דעות או בחמש דעות, אני לא יודע כמה. ברור שאני שומר לעצמי את דעת המיעוט, אם היא תהיה דעת מיעוט.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז יום א' בשעה שתיים. המנכ"ל והלשכה המשפטית יגבשו מספר הצעות.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, לא, לא, סליחה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מה?

<u>יוני בן מנחם:</u> סליחה, זה לא, הלשכה המשפטית תיתן את גבולות הגזרה, והמנכ"ל בגבולות הגזרה האלה יקבע.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> גבולות הגזרה זה שלא יהיה משהו ניהולי.

<u>יוני בן מנחם:</u> יפה, אז תגידי את זה.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> אז ההצעות זה תפקידים שקיימים ברשות השידור - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> הלשכה המשפטית לא עוסקת בניהול, עם כל הכבוד ללשכה המשפטית ולכן היא לא תקבע עם המנכ"ל שום דבר. אני ביקשתי כבר בישיבה הקודמת וזה בפרוטוקול ובתמליל, שיתנו לי את גבולות הגזרה כדי שאני אקבע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז הנה, אמרו לכם את גבולות הגזרה.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, היא לא אמרה. זה לא ככה זורקים במשפט. צריך לתת את זה בכתב, את גבולות הגזרה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> מאה אחוז, תקבל את גבולות הגזרה.

<u>יוני בן מנחם:</u> בדיוק. ביקשתי את זה בישיבה הקודמת, זה לא נעשה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, שבו עכשיו, תגדירו את ה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> חברה, שעון החול לא משחק לטובת רשות השידור.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, בוא רגע, שנייה, שלא יברח לנו. אחד, שבו עכשיו המנכ"ל ומרסיה - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אין לי מה לשבת איתם. אני מבקש שיעבירו לי את גבולות הגזרה. ביקשתי בישיבה שעברה, אין לי מה לשבת איתם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז הנה, אני אומר לך שבו עכשיו. לא אחר כך. שבו עכשיו. נגמרת הישיבה עכשיו, שבו עכשיו, תקבל ממנה את גבולות הגזרה, תחשוב

אתה על רעיונות. תרצה לבדוק את כשירותם המשפטית, היא תעמוד לרשותך, וזהו. הרי אני מסכים איתך, לא היא מנהלת את ה-, אתה צריך. תגיד אתה מה אתה חושב, והם יגידו לך אם זה - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אני לא אומר מה אני חושב, אני מבקש לקבל את גבולות הגזרה ולפי זה אני אחשוב. לא ההיפך.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז תקבל עכשיו, הנה.

<u>יוני בן מנחם:</u> התהליך צריך להיות קודם כל גבולות הגזרה המשפטית ואחרי שאני אקבל את גבולות הגזרה אני יכול לשבת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שב עכשיו תקבל את גבולות הגזרה בעוד חמש דקות.

<u>יוני בן מנחם:</u> אין לי מה לשבת. שיעבירו לי את זה בכתב בבקשה. אני ביקשתי את זה בישיבה שעברה כבר, זה לא נעשה. אם זה היה - - -

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> בישיבה שעברה אמרתי לך - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> סליחה רגע, תתני לי בבקשה לסיים. אם הייתם עושים את מה שאני ביקשתי בישיבה הקודמת, וזה מוקלט, אז זה כבר היה היום פתור. אבל לא עשיתם את זה.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> אבל לא קיבלנו תמליל וזה לא מופיע בריכוז ההחלטות, ואחרי הישיבה - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אני פניתי אליך ואת זוכרת טוב מאד.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> דיברתי איתך ואמרתי לך - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, למה הויכוח עכשיו? שבו עכשיו, תגדירו איך שאתם רוצים, תמצאו את הדרך.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> איך ישבת איתו בלי לדעת מה להציע?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מרסיה, מרסיה. שבו עכשיו ותגדירו את זה. תביא אתה הצעות, תבדוק את כשירותם, כל דרך שאתם רוצים. אני לא נכנס בכלל לזה. שביום ראשון יהיו על שולחננו כמה הצעות, זה הכל.

יעקב בורובסקי: אמיר, אני מבקש, משום שנוצרה פה בעייתיות, שאני מודה שלא צפיתי אותה, ליידע את כל חברי המליאה בסיטואציה שנוצרה. הם גם רשות השידור, הם גוף מפקח, הם לא יכולים להתעלם מהסיטואציה. להציג את הדברים ולבקש לשמוע את עמדתם לקראת הדיון, בכתב, לקראת הדיון בוועד המנהל. אני חושב שכל חבר וועד מנהל שמגיע לפה, צריך לדעת מה אומרים חברי המליאה בהקשר הזה. נדמה לי שאנחנו עלולים לבזות את עצמנו באופן בלתי הפיך. לא יכול להיות שבתרגילים קטנוניים לא יתקיים דיון פה. אפשר להחליט החלטה שבג"ץ לא מעניין אף אחד. אפשר להחליט שבג"ץ מעניין חלק מהאנשים. אי אפשר להתעלם מהעובדה שהגוף המפקח על המקום הזה מונה כמה היום? 20 ומשהו אנשים.

היו"ר, אמיר גילת: 22. אם חזרת?

יעקב בורובסקי: חזרתי, מה זה אם חזרתי?

היו"ר, אמיר גילת: אני צוחק, אני צוחק.

יעקב בורובסקי: חזרתי כמעט בעל כורחי, אבל חזרתי.

היו"ר, אמיר גילת: איתך זה 22.

יעקב בורובסקי: 22 אנשים. ה-22 אנשים האלה לא יכולים לקרוא בעיתון את הפיאסקו שמתחולל פה. פשוט לא יכולים. לכן חובתך לדעתי כיושב ראש המליאה של הרשות וכיושב ראש הוועד המנהל, לתאר, להודיע להם שמתקיים דיון, ולבקש לשמוע, מי שרוצה להשמיע את דעתו, כדי שגם חברי הוועד המנהל ידעו מה חושב הגוף המפקח עליהם, טרם הגעתם לדיון. זאת דרך - - -

היו"ר, אמיר גילת: הגוף המנחה, לא המפקח.

יעקב בורובסקי: הגוף המפקח. הוא גוף מפקח, הוא גוף מנחה, הוא גוף ביקורת על הרשות, בוודאי. הוא לא ביקורת על הוועד המנהל, אבל הוא ביקורת על הרשות וכל אחד מהאנשים האלה צריך לדעת מה קורה, ולא לשמוע את זה בדיעבד ולהגיד – זה היה ככה, זה היה ככה, זה היה אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: אני ממילא רציתי לבקש ממרסיה, מהלשכה המשפטית, שתכינו איזה נייר לחברי הוועד המנהל. אז על סמך זה אני גם אעביר אותו למליאה.

עו"ד מרסיה צוגמן: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: כי אני חושב שיש פה-. אני לא הצלחתי להסביר לחברי הוועד המנהל כנראה את חשיבות הדיון היום. אחרת, אם הייתי מצליח, הם כנראה היו מופיעים. וחייבים להדגיש בפניהם בכתב, בצורה ברורה, את כל מה שנאמר פה, לרבות העובדה שאנחנו חייבים להתכנס כדי לגבש את עמדתנו לבג"ץ. אין דבר כזה שאנחנו משאירים את זה פתוח ולא מגבשים עמדה למול בג"ץ.

יעקב בורובסקי: אני חוזר ואומר לך שוב - אם קבוצה של אנשים באופן מכוון לא מופיעה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מכוון לכאורה.

יעקב בורובסקי: הכל לכאורה. לא מופיעה-. לא, מה זה לכאורה? אם אנשים מגיעים לפני הדיון ואחרי הדיון ובמהלך הדיון - - -

היו"ר, אמיר גילת: הנה, יואב צלצל עכשיו.

יעקב בורובסקי: אז אני אומר, אם הם לפני הדיון ובמהלך הדיון ואחרי הדיון, אז זה לא לכאורה. זה אנשים שלא מגיעים לדיון. אני חס וחלילה לא מטיל ספק ביואב, אבל באופן כללי היה נכון מצידם של אנשים שלא יכולים באמת להשתתף בדיון, להיות פה ולעזוב כדי שיהיה פה קוורום.

היו"ר, אמיר גילת: מרסיה, ושהנייר יגיד שאנחנו חייבים לגבש דעה מה קורה אם אין הבעת דעה כזאת, כל הסוגיות שעלו.

יעקב בורובסקי: זה יהיה עוד יום שחור מאד בשרשרת הלא מפוארת שלנו. עוד יום שחור מאד בשרשרת הלא מפוארת שלנו. ככה אני מסתכל על הדברים.

היו"ר, אמיר גילת: אני גם מוסיף את מה שנאמר פה כדי להימנע ממחטפים וכדי שלא יהיה שום מצב, אני אומר - - -

יעקב בורובסקי: למה מחטף? מה, הדברים לא גלויים?

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני אומר שהנייר צריך לחדד את העניין הזה שכדי להימנע ממה שכונה פה מחטף - - -

יעקב בורובסקי: אדוני, יש ועדות בכנסת ויש ועדות שדנות בדיונים שהם הרי גורל, שמתייצב אדם אחד והוא גם יושב הראש, והוא מקבל את זה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

יעקב בורובסקי: השאלה אם יש או אין סמכות, אם זה, אני עוד צריך לבדוק את הנקודות האלה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני רק אומר מבחינת ההגינות כלפי החברים - - -

יעקב בורובסקי: אני אומר שזה דיון המשך, אבל יש דעות אחרות.

היו"ר, אמיר גילת: בורו, בורו, מבחינת ההגינות כלפי החברים, שיהיה להם ברור שהיה פה ניסיון להימנע ממחטף או ממה שקרוי מחטף ורק בשביל זה אנחנו מקיימים דיון נוסף.

יעקב בורובסקי: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: תודה רבה.

הישיבה נעולה